

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 11C/137/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1206215571
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Hana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1206215571.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v právnej veci navrhovateľov: v 1. rade V. Š., bytom F. D.. X, N., v 2. rade V. Š., bytom F. D.. X, N., obaja zastúpení: JUDr. Jozefom Boledovičom, advokátom, Rovinka č. 578, proti odporcom: v 1. rade MH Manažment a.s., Trnavská cesta 100, Bratislava, IČO:50 088 033, právne zastúpený: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA DVORECKÝ & PARTNERI s.r.o., Grosslingova 50, Bratislava, v 2. rade PRO BIOS spol. s r.o., neštátna poliklinika, Ružová dolina 21, Bratislava, IČO: 31 392 946, o určenie neplatnosti zmluvy, takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

O náhrade trov konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovatelia v 1. a 2. rade sa návrhom podaným na súd dňa 30.06.2006 domáhali určenia neplatnosti Zmluvy o predaji časti podniku č. XXXX/XXXX uzavretej dňa 16.12.2002 medzi odporcom v 1. rade ako predávajúcim a odporcom v 2. rade ako kupujúcim.

Návrh bol odôvodnený tým, že na základe rozhodnutia Vlády Slovenskej republiky o privatizácii Zdravotného strediska Radničné nám. č. 7 v Bratislave a na základe Zmluvy o predaji časti podniku č. XXXX/XXXX uzavretej dňa 16.12.2002 medzi odporcom v 1. rade ako predávajúcim a odporcom v 2. rade ako kupujúcim sa dňom 01.01.2003 stal vlastníkom Zdravotného strediska Radničné nám. č. 7 v Bratislave odporca v 2. rade. Podľa čl. VII bod 9 Zmluvy č. XXXX/XXXX sa odporca v 2. rade zaviazal v lehote do 6 mesiacov od nadobudnutia vlastníctva previesť byt (vrátane podielu na spoločných častiach a zariadeniach stavby a pozemku) do vlastníctva navrhovateľa v súlade so zákonom č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Pre prípad porušenia tohto záväzku zo strany odporcu v 2. rade bolo v zmluve (čl. IX ods. 1 a 2) dojednané právo Fondu národného majetku SR odstúpiť od zmluvy. Odporca v 1. rade neplnenie zmluvného záväzku odporcom v 2. rade ignoruje, vo veci je nečinný a svojou pasivitou podporuje odporcu v 2. rade zmluvný záväzok nesplniť. Navrhovateľ sa preto musel domáhať splnenia záväzku zo Zmluvy č. XXXX/XXXX súdnou cestou v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 19C 2/2004. Navrhovateľ dospel k záveru, že odporcovia v 1. a 2. rade zmluvu uzavreli s úmyslom nesplniť podstatnú časť záväzkov, obísť tak zákon a umožniť odporcovi v 2. rade získať značný prospech. Odporca v 1. rade pri príprave Zmluvy č. XXXX/XXXX zanedbal povinnosť riadnej prípravy a kontroly právneho stavu. Privatizačný projekt nemal zákonom predpísané náležitosti a chýbala v ňom kompletná majetkovo právna dokumentácia dokladujúca stav majetku a spôsob jeho nadobudnutia štátom. Z tohto dôvodu je zmluva neplatná pre rozpor so zákonom č. 92/1991 Zb. v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Zmluvný prejav tiež nebol urobený vážne, odporca v 2. rade konal s úmyslom podpísať zmluvu nedodržať, čo dokladuje podanie žaloby v konaní sp. zn. 7C 53/03, podanie žalôb proti navrhovateľom, nátlak na nájomcu neplnením služieb, podanie žaloby voči odporcovi

v 1. rade o neplatnosť časti zmluvy v konaní sp. zn. 13C 279/2005. Rovnako konanie odporcu v 1. rade, ktorý trvale ignoruje porušovanie Zmluvy č. XXXX/XXXX zo strany odporcu v 2. rade, jasne preukazuje úmysel obísť splnenie záväzku previesť byt na nájomcu a umožniť tak odporcovi získať prospech.

Ďalej navrhovatelia vo svojom návrhu na začatie konania uviedli, že sú vystavení v súvislosti s uplatnením svojho nároku na získanie vlastníctva bytu hrubému nátlaku, keď čelia viacerým súdnym žalobám od odporcu v 2. rade, je spochybňovaný ich nájomný vzťah, odporca v 2. rade neplní služby spojené s nájmom, uzamyká priestory objektu a svojvoľným oplocovaním zamedzuje nájomcovi riadne užívanie bytu. Navrhovatelia osvedčujú naliehavý právny záujem na určení neplatnosti Zmluvy č. XXXX/XXXX tým, že sú dôchodcovia, naliehavo potrebujú mať právne záväzným spôsobom vyriešenú otázku bývania do budúcnosti, pričom očakávajú priaznivejší spôsob vybavenia svojho práva na získanie vlastníctva bytu s novým záujemcom o kúpu zdravotného strediska. Navrhovatelia sú teda od začatia riešenie privatizácie zdravotného strediska v právnej neistote, ktorú je nutné odstrániť.

Odporca v 2. rade vo svojom vyjadrení k návrhu namietal, že navrhovatelia vo svojom návrhu neuviedli, v čom podľa nich zmluva odporuje zákonu, obchádza ho alebo sa prieči dobrým mravom. Navrhovatelia tiež podľa vyjadrenia odporcu nemajú aktívnu legitimáciu v konaní, pretože nepreukázali naliehavý právny záujem na určení neplatnosti predmetnej zmluvy, keď sa ich dotýka iba čl. VII ods. 9 zmluvy, ktorý nie je jej podstatnou náležitosťou, a teda aj jeho prípadná neplatnosť by nebola spôsobilá vyvolať neplatnosť zmluvy ako celku, čoho sa nesprávne navrhovatelia domáhajú. Poukázal tiež na to, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (sp. zn. 3Co 20/2006-506 zo dňa 19.04.2007) sa predmetné ustanovenie zmluvy stalo nevykonateľným a všetky údajné nároky a práva, o ktoré navrhovatelia opierajú svoj právny záujem, sú neopodstatnené.

V priebehu konania došlo na základe § 2 ods. 1 až 4 zákona č. 375/2015 Z.z. o zrušení Fondu národného majetku Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov a následne na základe rozhodnutia Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. XX/XXXX zo dňa 22.12.2015 o určení právneho nástupcu Fondu národného majetku Slovenskej republiky k prechodu práv a povinností z pôvodného odporcu v 1. rade : Fond národného majetku SR, so sídlom Drieňová 27, Bratislava, na súčasného odporcu v 1. rade MH Manažment a.s. so sídlom Trnavská cesta 100, Bratislava, IČO:50 088 033.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľov, výsluchom štatutárneho zástupcu odporcu v 2. rade, prednesom zástupcov účastníkov konania, oboznámením sa so spisom tun. súdu sp. zn. 16C/10/2014 a oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu. Na základe takto vykonaného dokazovania súd ustálil nasledujúci skutkový stav:

Podľa Zápisu o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu zo dňa 01. 10. 1981, bola na základe rozhodnutia o pridelení bytu, vydaného Územnou poliklinikou Šmidkeho 10 zo dňa 01. 10. 1981 (bez uvedenia č. j.) dojednaná medzi ÚNZmB - ÚP Šmidkeho 10 a navrhovateľom v 1. rade dohoda o odovzdaní a prevzatí bytu v N., F. D.. (bez č. p.) pozostávajúceho z X izieb, kuchyne, predsiene, komory a kúpeľne.

Dňa 16. 12. 2002 uzavreli Fond národného majetku SR ako predávajúci a odporca v 2. rade ako kupujúci Zmluvu o predaji časti podniku č. XXXX/XXXX podľa zák. č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov, a to na základe rozhodnutia Vlády Slovenskej republiky č. 913 zo dňa 26.09.2001 o privatizácii časti podniku.

Predmetom zmluvy bol prevod vlastníckeho práva k veciam a finančným prostriedkom, prevod práv a iných majetkových hodnôt a záväzkov, ktoré slúžili alebo vzhľadom na svoju povahu mali slúžiť k prevádzkovaniu časti podniku - zdravotníckeho zariadenia Poliklinika Ružinov - časť Obvodné zdravotníckeho strediska Radničné námestie 7, Bratislava. Vklad tejto zmluvy do príslušného katastra nehnuteľností bol povolený pod S.-XXXX/XX z 1. 1. 2003.

Podľa bodu 9 článku VII predmetnej zmluvy sa kupujúci (odporca v 2. rade) zaviazal predať byt v súlade s prílohou č. 16 zmluvy terajšiemu nájomcovi v súlade so zákonom č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov. Prílohou č. 16 bola Zmluva o budúcej zmluve o prevode vlastníctva k bytu uzavretá dňa 25.5.2001 medzi Poliklinikou Ružinov ako budúcim predávajúcim a Alojzom Šubínom ako budúcim kupujúcim.

Článok IX zmluvy o predaji časti podniku č. XXXX/XXXX upravuje odstúpenie od zmluvy. V zmysle bodov 1 a 2 tohto článku sa za podstatné porušenie zmluvy považuje okrem iného aj ak kupujúci (odporca v 2. rade) nepredá byt terajšiemu nájomníkovi v zmysle čl. VII bod 9, čo má za následok právo Fondu národného majetku SR odstúpiť od zmluvy.

Z výpisu z LV č. XXXX vyplýva, že vlastníkom nehnuteľností parc. č. XX o výmere 502 m² - zastavané plochy a nádvoria a stavieb súp. č. XXXX na parc. č. XX, druh stavby XXX R. - F. D.. X, súp. č. XXXX na parc. č. XX/X druh stavby XXX R. - F. D.. X, všetko v kat. úz. F., je odporca v 2. rade.

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Co/20/2006-503 zo dňa 19.04.2007 bol zmenený rozsudok Okresného súdu Bratislava II č.k. 7C/53/2003-460 zo dňa 28.09.2005 tak, že súd určil, že Zmluva o budúcej zmluve uzavretá medzi odporcom (V. Š. ako navrhovateľom v 1. rade v tomto konaní) a Poliklinikou Ružinov zo dňa 25.5.2001, ktorej predmetom bol záväzok odporcu a právneho nástupcu polikliniky uzavrieť zmluvu o prevode vlastníctva, je neplatná.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. 13C/279/2005-527 zo dňa 02.03.2012, právoplatným dňa 15.04.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co /249/2012-638 zo dňa 11.03.2013, bolo určené, že Zmluva o predaji podniku časti podniku č.XXXX/XXXX zo dňa 16.12.2002 je v časti článku VII. bod 9 neplatná, nakoľko ide o nemožné plnenie, keďže ukladá navrhovateľovi (v tomto konaní odporcovi v 2. rade) povinnosť uzatvoriť zmluvu, ktorá je absolútne neplatná.

Zo spisu tun. súdu sp. zn. 16C/10/2014 súd zistil, že na základe návrhu navrhovateľov je vedené konanie voči PRO BIOS spol. s r.o., t.j. v tomto konaní odporcovi v 2. rade, predmetom ktorého je určenie existencie nájomného vzťahu k X-izbovému bytu nachádzajúceho sa na prízemí stavby súp. č. XXXX, postavenej na pozemkoch parc. č. XX a XX/X v k.ú. F., zapísanej na LV č. XXXX pre k.ú. F. ako (druh stavby) Zdravotné stredisko F. D.. Č.. X S. N.. Konanie dosiaľ nie je právoplatne skončené.

Navrhovateľ v 1. rade v konaní pred súdom uviedol, že v nehnuteľnosti bývajú (spolu s manželkou) od roku 1971, kedy im bol pridelený služobný byt. Poliklinika (Ružinov) uzavrela s ním zmluvu o budúcej zmluve, ktorá zaväzovala budúceho kupujúceho predáť mu byt do vlastníctva. Po roku 2001, kedy začali privatizácie, sa dozvedeli, že budovu sprivatizovala firma odporcu v 2. rade, pričom v rozhodnutí vlády a v privatizačnom projekte bol tento zaviazaný do 30.06.2003 im byt predáť, čo sa však nestalo. Odporca v 2. rade sa snaží vyhnúť povinnosti splniť rozhodnutie vlády. Keď sa však na takýto úkon zaviazal, je potrebné, aby ho splnil.

Navrhovateľka v 2. rade v konaní pred súdom pridržiavajúc sa vyjadrenia svojho právneho zástupcu uviedla, že v Prievoze, kde sa nachádza predmetný byt, býva od malička, je zvyknutá na túto lokalitu, má tam rodinu, lekárov. Nájomné za byt si platia plectivo.

Navrhovatelia ďalej prostredníctvom svojho právneho zástupcu v konaní pred súdom uviedli, že rozpor napadnutej zmluvy so zákonom vidia predovšetkým v tom, že pre absenciu riadneho privatizačného projektu s náležitosťami predpísanými zákonom sa v danom prípade predmetom privatizácie stal objekt historickej radnice, ktorý podľa ustanovenia § 2 ods. 4 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí priamo zo zákona mal dňom jeho účinnosti prejsť do majetku obce. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovatelia sa domáhajú určenia absolútnej neplatnosti právneho úkonu z dôvodu nedostatku vážnosti vôle jej účastníkov, rozporu so zákonom a s dobrými mravmi, môžu sa pri preukázaní naliehavého právneho záujmu bez časového obmedzenia domáhať takéhoto určenia. Navrhovatelia ako ďalší dôvod absolútnej neplatnosti zmluvy uviedli, že k stavbe, ktorá bola predmetom privatizácie, chýba kolaudačné rozhodnutie. Naliehavý právny záujem navrhovateľa osvedčujú tým, že v predmetnej stavbe bývajú už 40 rokov a v rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/249/2012 je potvrdené stanovisko, že medzi právnym predchodcom odporcu v 2. rade a navrhovateľmi vznikol konkludentne právny vzťah, ktorého obsahom je ich právo užívať miestnosti nachádzajúce sa v predmetnej budove. Bližší charakter týchto priestorov Krajský súd v Bratislave nedefinoval, nakoľko chýbalo kolaudačné rozhodnutie, ktorým by mohol tieto priestory označiť ako byt. Navrhovatelia preto očakávajú, že po náležitom osvedčení charakteru tejto stavby by sa musel zásadným spôsobom riešiť aj spôsob usporiadania bývania navrhovateľov a odstrániť by sa súčasný stav, keď sú títo pre nedoloženie právnych vzťahov tlačení do pozície neoprávnených užívateľov časti stavby. Naliehavý právny záujem navrhovateľov je preto daný

ich záujmom udržať si nájom predmetného bytu, ktorý nepochybne existuje, a ktorého uznaniu bráni neexistencia rozhodnutia stavebného úradu o povolení užívať stavbu.

Vo svojich písomných vyjadreniach doručených súdu dňa 12.03.2015 a dňa 15.05.2016 právny zástupca navrhovateľov uviedol, že naliehavý právny záujem navrhovateľov na určení neplatnosti celej Zmluvy o predaji časti podniku č. XXXX/XXXX z dôvodu jej absolútnej neplatnosti je v tom, že v dôsledku takéhoto určenia by odporca v 2. rade stratil postavenie vlastníka nehnuteľnosti, v ktorej navrhovatelia užívajú byt. To by umožnilo zastavenie viacerých súdnych sporov, v ktorých odporca v 2. rade voči navrhovateľom uplatňuje nedôvodné finančné nároky, priaznivejšiu situáciu umožňujúcu doložiť a usporiadať právne pomery týkajúce sa charakteru stavby a nájmu navrhovateľov. Navrhovatelia by získali možnosť u nového vlastníka nehnuteľnosti sa uchádzať o odkúpenie bytu v súlade s rozhodnutím vlády, ktoré stále platí. Odporca v 2. rade, ktorý protiprávne získal postavenie vlastníka, popiera existenciu práv navrhovateľov, vystavuje ich viac ako 12 rokov stavu právnej neistoty, ohrozuje ich existenčne a v súčasnosti tento stav možno odstrániť iba určením neplatnosti (privatizačnej) zmluvy, prostredníctvom ktorej sa eliminuje stav ohrozenia navrhovateľov súčasným vlastníkom, odstráni sa stav neistoty v právnych vzťahoch, resp. vznikne možnosť ich usporiadania a môže sa očakávať odstránenie krívd. Problém chýbajúcich dokladov na preukazovanie existencie bytu v právnom slova zmysle nie je problémom navrhovateľov. Absencia kolaudačného rozhodnutia na byt je potvrdením nezákonnosti celého privatizačného procesu, ktorý pre nemožnosť plnenia spôsobom určeným Vládou SR preukazuje potrebu určenia neplatnosti celej Zmluvy č. XXXX/XXXX a zabránenie tomu, aby odporca v 2. rade profitoval z nelegálneho získania majetku.

Odporca v 1. rade v konaní pred súdom uviedol, že podľa § 7 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov za vypracovanie privatizačného projektu zodpovedá zakladateľ, v tomto prípade Ministerstvo zdravotníctva SR. Vláda svojím rozhodnutím určila spôsob privatizácie, ktorú následne vykonal odporca v 1. rade. Povinnosťou odporcu v 1. rade nebola kontrola privatizačného projektu. Odporca v 1. rade ďalej uviedol, že zmluva, ktorú uzatvorili odporcovia, je v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, neobchádza zákon a nie je v rozpore s dobrými mravmi. V ďalšom odporca v 1. rade apeloval na hospodárnosť súdneho konania, žiadal ako predbežnú posúdiť otázku naliehavého právneho záujmu navrhovateľov na požadovanom určení, ktorý podľa jeho názoru títo nepreukázali.

Odporca v 2. rade v konaní pred súdom poukázal na to, že neplatnosť zmluvy o budúcej zmluve uzavretá medzi odporcom (V. Š. ako navrhovateľom v 1. rade v tomto konaní) a Poliklinikou Ružinov zo dňa 25.5.2001 a v dôsledku toho nevykonateľnosť článku VII ods. 9 zmluvy o predaji podniku nespôsobili odporcovia, ale navrhovatelia s poliklinikou. Poukázal na to, že súdy sa vo viacerých súdnych konaniach vysporiadavali ako s predbežnými s otázkami, či dané priestory sú bytom, všetky však zhodne dospeli k tomu, že nemajú charakter bytu. Navrhovatelia tak užívajú priestory bez právneho dôvodu a nie je tam nájomný vzťah. Jediná súvislosť medzi navrhovateľmi a zmluvou, ktorej neplatnosti sa navrhovatelia domáhajú, bola zakotvená v článku VII bod 9. Tým, že v konaní sp. zn. 13C/379/2005 súd vyhlásil túto časť zmluvy za neplatnú, nemajú navrhovatelia žiaden záujem na výsledku tohto sporu. Odporca v 2. rade pred niekoľkými rokmi požiadal o vydanie stavebného povolenia na rekonštrukciu, toto konanie je prerušené pre vedenie súdnych sporov a nemôže pristúpiť k rekonštrukcii objektu, ktorý chátra. V písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 26.02.2015 odporca v 2. rade ďalej vyjadril názor, že argumentácia navrhovateľov ohľadom ich naliehavého právneho záujmu nie je riadnym preukázaním jeho existencie. Ak by totiž aj súd vyhovel návrhu navrhovateľov a vyslovil neplatnosť Zmluvy o predaji časti podniku, takéto určenie nepredstavuje úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva ani úpravu tvoriacu určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia budúcich sporov medzi účastníkmi konania. Ak navrhovatelia tvrdia porušenie ich práv zo strany odporcu v 2. rade, návrh na určenie neplatnosti Zmluvy o predaji časti podniku č. XXXX/XXXX uzavretej dňa 16.12.2002 v tomto prípade nepredstavuje vhodný, účinný a správne zvolený procesný nástroj ochrany ich práva.

Podľa § 80, písm. c) O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Základným procesným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby (akým je aj návrh v prejednávanej veci) je v zmysle cit. ustanovenia O.s.p. existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom

určení. Preto sa súd musel v prvom rade zaoberať otázkou naliehavého právneho záujmu navrhovateľov, pričom dospel k záveru, že navrhovatelia naliehavý právny záujem na požadovanom určení nemajú.

Určovací návrh podľa § 80 písm. c) O.s.p. má spravidla preventívny charakter, keď jeho účelom je poskytnúť ochranu práva navrhovateľa skôr, než dôjde k jeho porušeniu. Naliehavý právny záujem sa viaže na konkrétny určovací petit (to, čoho sa navrhovateľ v konaní domáha) a súd musí skúmať či sa návrhom s daným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti navrhovateľovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu, no tiež, či podaný určovací návrh je procesne prípustným nástrojom ochrany práva navrhovateľa, a či prípadne po takomto rozhodnutí o určovacom návrhu nebude musieť aj tak nasledovať iné konanie. Naliehavý právny záujem nie je daný tam, kde by požadované určenie nemohlo definitívne vyriešiť všetky sporné otázky posudzovaných právnych vzťahov medzi účastníkmi a tam, kde by požadované určenie nemohlo spoľahlivo a zmysluplne poslúžiť potrebám praktického života týkajúceho sa fungovania vzťahov medzi účastníkmi.

Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha (navrhovateľa). Pokiaľ chce navrhovateľ osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi účastníkmi a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práve podaný návrh je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši, t.j. odstraňuje neistotu vzťahu účastníkov konania alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie (viď. rozsudok Najvyššieho súdu SR zo 6. decembra 2012, sp. zn. 5 Cdo 31/2011).

Predmetom konania je určenie neplatnosti Zmluvy o predaji časti podniku č. 2128/2002 uzavretej dňa 16.12.2002 medzi právnym predchodcom odporcu v 1. rade ako predávajúcim a odporcom v 2. rade ako kupujúcim. Hypoteticky - ak by aj súd určil neplatnosť Zmluvy o predaji časti podniku č. XXXX/XXXX uzavretej dňa 16.12.2002 medzi odporcom v 1. rade ako predávajúcim a odporcom v 2. rade ako kupujúcim a také rozhodnutie by nadobudlo právoplatnosť, v konečnom dôsledku by sa týmto neodstránila právna neistota navrhovateľov. Pre odstránenie právnej neistoty navrhovateľov je potrebné ustáliť, resp. určiť, či priestory, ktoré užívajú na bývanie, sú bytom, následne aký charakter má tento byt, aká právna úprava sa naň vzťahuje a či prípadne konkludentne, resp. iným spôsobom vznikol nájom bytu. Až po určení charakteru bytu a existencie nájmu bytu by bolo prípadne možné posudzovať nároky navrhovateľov na odkúpenie tohto bytu do osobného vlastníctva. Na ustálenie uvedených právnych záverov však vôbec nemá vplyv platnosť, resp. neplatnosť predmetnej privatizačnej zmluvy.

Vyhovujúcim rozhodnutím súdu v tomto konaní nebudú dotknuté práva či povinnosti navrhovateľov vyplývajúce z hmotného práva. Konanie o určenie neplatnosti predmetnej zmluvy nemá žiaden priamy vzťah k ich právnemu postaveniu, nakoľko zmenu svojho právneho postavenia by mohli dosiahnuť určovacím návrhom o existencii nájmu bytu, ktorý aj bol podaný na tunajšom súde, pričom konanie je vedené pod sp. zn.16C/10/2014 a dosiaľ nie je právoplatne skončené. Procesne zvolený postup v podobe určovacieho petitu tak, ako bol navrhovateľmi naformulovaný v tomto konaní, nie je spôsobilý zabezpečiť ich cieľ. Pokiaľ totiž súd dospeje k záveru, že ten-ktorý určovací návrh nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým alebo prípustným prostriedkom ochrany práva, zamietne návrh bez toho, aby sa zaoberal meritom veci. Nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení bráni tak súdu vo veci ďalej konať a meritórne sa ňou zaoberať.

Možno teda zhrnúť, že v prípade návrhu navrhovateľov nebol na požadovanom určení daný naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c) O.s.p., ktorého existencia je základným predpokladom pre vyhoviecie návrhu. Z týchto dôvodov súdu nezostalo iné ako návrh navrhovateľov v celom rozsahu zamietnuť.

Súd nevykonal v uvedenej veci ďalšie dokazovanie, nakoľko skutočnosti, ktoré mali byť dôkazmi navrhovanými navrhovateľmi preukázané, nemali vzhľadom na dôvody, pre ktoré súd návrh zamietol, žiadny vplyv na rozhodnutie súdu v prejednávanej veci. V kontexte rozhodujúcej okolnosti pre ktorú bol žalobný návrh zamietnutý - nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, by ani vykonanie navrhovaných dôkazov nebolo spôsobilé privodiť iný náhľad na procesnú nevhodnosť a neprípustnosť žaloby, ktorú navrhovatelia zvolili.

O trovách konania vo veci samej súd v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. rozhodne po právoplatnosti výroku tohto rozsudku vo veci samej, pričom bude okrem kritéria úspešnosti, vyjadreného v ust. § 142 O.s.p. zohľadňovať aj tú skutočnosť, či nie je daný v prejednávanej veci dôvod na aplikovanie ust. § 150 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.